Trong lúc sinh thời của Thiên Sứ - cầu xin Allah ban bằng an và phúc lành cho Người - , các vị Sahabah của Người thường ngủ gật trong lúc ngồi đợi lễ nguyện salah 'I-sha' và sau đó dâng lễ nguyện salah mà không làm wudu'.

Ông Anas bin Malik - cầu xin Allah hài lòng về ông - thuật lại: Trong lúc sinh thời của Thiên Sứ - cầu xin Allah ban bằng an và phúc lành cho Người - , các vị Sahabah của Người thường ngủ gật trong lúc ngồi đợi lễ nguyện salah 'I-sha' và sau đó dâng lễ nguyện salah mà không làm wudu'.

[Sahih (chính xác)] [Do Abu Dawood ghi - Do Muslim ghi]

Trong lúc sinh thời của Thiên Sứ - cầu xin Allah ban bằng an và phúc lành cho Người -, các vị Sahabah của Người thường ngồi đợi lễ nguyện salah 'I-shah'. Họ thường ngủ gật trong lúc ngồi đợi rồi sau đó dâng lễ nguyện salah mà không làm wudu'. Thiên Sứ của Allah đã không ngăn cản cũng như phản đối việc làm đó của họ, điều đó được coi là sự xác nhận của Người. Do đó, những gì được làm trong thời của Thiên Sứ và Người đã không phản đối cõ nghĩa là Người đã xác nhận và đó được coi là Sunnah của Người. Bởi vì nếu lễ nguyện salah của họ đã không có hiệu lực hoặc việc làm đó của họ không được phép thì chắc chắn Người đã nhắc nhở và lưu ý họ bằng kiến thức của Người hoặc bằng sự mặc khải của Allah xuống cho Người về sự việc đó. Có lời dẫn thì nói "... họ ngủ gật đến nỗi tôi nghe thấy tiếng ngáy của họ, rồi sau đó họ đứng dậy lễ nguyện salah mà không làm wudu' lại". Và trong một lời dẫn khác: " ... họ thường nằm nghiêng rồi sau đó dâng lễ nguyện salah mà không làm wudu' lại". Lý do sự ngủ của họ không làm hư wudu' là bởi vì nó chưa phải là giấc ngủ sâu và say. Còn khi đã ngủ sâu và ngủ say thì sẽ làm hư wudu' tương tự đại tiện hoặc tiểu tiện giống như lời của Thiên Sứ đã tuyên bố: "Đại tiện, tiểu tiện và ngủ làm hư wudu'." và "Đôi mắt là sợi dây buộc miệng túi, bởi thế, ai đó đã ngủ thì hãy làm wudu'." Và trong lời dẫn được thuật lại bởi Mua'wiyah, Thiên Sứ của Allah nói: "Mắt canh gác hậu môn, bởi thế khi nó đã ngủ thì hậu môn được thả lỏng." Các bằng chứng này khẳng định ngủ làm hư wudu'. Theo đó, hadith này cũng như lời dẫn “ngáy và nằm nghiêng” suy ra rằng ngủ muốn nói ở đây là ngủ say bởi lẽ có thể nghe được tiếng ngáy của ai đó khi anh ta mới bắt đầu ngủ trước khi say giấc, và việc nằm nghiêng cũng không nhất thiết là ngủ say. Cho nên, có thể tập hợp các hadith và nói rằng khi một người ngủ và say giấc tức không ý thức được những gì xảy ra xung quanh thì phải làm wudu’ lại, còn nếu không say giấc thì không cần làm wudu’ lại; nhưng nếu làm wudu’ lại thì tốt nhất. Trường hợp không biết có ngủ say hay không thì wudu’ không hư vì căn nguyên là wudu’ vẫn còn, bởi lẽ sự chắc chắn không bị loại bỏ bởi điều nghi ngờ. Sheikh Islam Ibnu Taimiyah nói: “Đối với ngủ có sự nghi ngờ rằng đã có xì hơi hay không thì wudu’ không hư bởi vì wudu’ vẫn còn là điều chắc chắn và nó không bị loại bỏ bởi sự nghi ngờ không chắc chắn.”

